

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 16. ledna 2008 č. 51

Stanovisko

vlády k návrhu zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 379)

Vláda na jednání své schůze dne 16. ledna 2008 projednala a posoudila návrh zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 379), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas**, a to zejména z dále uvedených důvodů.

1. Vláda nepovažuje v současné době předložený návrh zákona za nezbytný a neztotožňuje se ani s názorem uvedeným v důvodové zprávě o potřebě uvést stávající existenci Národního parku Šumava do souladu se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 90 odst. 9 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, jsou národní parky vyhlášené podle § 8 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, nadále chráněny jako národní parky; stejnému právnímu režimu podléhají vedle Národního parku Šumava i Krkonošský národní park a Národní park Podyjí, vyhlášené v roce 1991 nařízeními vlády.

2. Předložený návrh zákona navrhuje odlišný právní režim v jednom ze čtyř národních parků a zakládá tím nesystémové řešení v této oblasti. Vláda proto považuje předložený návrh zákona za nekoncepční a naopak preferuje úsilí Ministerstva životního prostředí upravit v připravovaném návrhu zákona o ochraně přírody a krajiny podmínky pro všechny národní parky jednotně.

3. Předložený návrh zákona obsahuje věcné i legislativně technické nedostatky. Některá ustanovení návrhu zákona jdou svým obsahem nad rámec zmocnění uvedeného v § 15 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a v některých ustanoveních tento zákon nepřímou novelizují. Například v § 4 návrhu zákona je upravena možnost provést změnu hranice národního parku v závislosti na výsledku místního referenda, což je zjevně v rozporu i se zákonem č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů; v § 8 předložený návrh zákona přesouvá rozhodovací kompetence o výjimkách na Ministerstvo životního prostředí. Při zpracování a předložení návrhu zákona nebyl dodržen ani postup stanovený v § 40 a v § 41 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, při vyhlásování zvláště chráněných území, čímž nebyla zajištěna možnost projednání návrhu zvláště chráněného území s dotčenou veřejností.